

РЕШЕНИЕ

№ 672

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20231110101549 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от М. В. А., ЕГН ***** срещу [фирма], ЕИК *** осъдителен иск с правно основание чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в повишен стрес, тревожност, маладаптивност, главоболие, световъртеж, безсъние, невъзможност за концентриране, невъзможност за осъществяване на ежедневни дейности и професионални задължения, в резултат от публикуването на неверни и позорящи твърдения, изнесени в статия от 10.11.2022 г. на електронния сайт **, със заглавие „Шокиращ сигнал до Р. Р.: Областният на *** взима по 100 бона на месец рушвет от контрабандисти на парфюми (документи)“ и с подзаглавие „Губернаторът М. А. закриля трафика на аромати – менте от ***“. Схемата ощетява бюджета със 17 милиона лева месечно.“, ведно със законната лихва от 10.11.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 10.11.2022 г. на страницата на електронния сайт на ответника ** била публикувана статия със заглавие „Шокиращ сигнал до Р. Р.: Областният на *** взима по 100 бона на месец рушвет от контрабандисти на парфюми (документи)“ и с подзаглавие „Губернаторът М. А. закриля трафика на аромати – менте от ***“. Схемата ощетява бюджета със 17 милиона лева месечно.“, която съдържала множество клеветнически твърдения по отношение на ищеца, а именно: че ищецът „получава колосален рушвет“ от по „100 000 лева всеки месец“ като „прибирал“ тези пари за „чадъра“, който „опънал над местната мафия, занимаваща се с нелегален внос на аромати“; „най-малко, че някои от изложените факти се потвърждават от официалната информация на МВР“; „знае се обаче, че „чадър“ на мафията е областният управител М. А.“; „Областният трябвало и да следи чрез своите протежета в МВР-*** дали има разработки на канала“; „В случай, че криминалистите започнат разследване, да предупреди организаторите. В замяна

на разпънатия чадър, А. ще получава от босовите по 1000 евро на всеки преминал микробус със стока като уговорката е те да бъдат не по-малко от 50 на месец“; „Ангажираният за въпросните отчисления е потвърден при среща с останалите босове на канала. Тя се провежда в сградата на областната управа, а на нея присъстват и двамата митничари Д. Г. и П. С.“; „М. А. им нарежда /на полицейските шефове/ да ограничат разследването до ниво водачи на бусове, без да замесват двамата митничари и организаторите по схемата. Едва ли е изненада, че след упражнението натиск, служителите на МВР, работещи по случая, рязко спират да търсят организаторите на контрабандния канал и техните покровители.“

Посочва, че описаните твърдения, както и изцяло негативното съдържание на статията, представляват клевети и не са подкрепени с доказателства. Сочи, че не може да се направи обоснован извод, че процесният сайт се е позовал на сигнал от гражданското сдружение ** до президента на Република България, доколкото последният не бил депозиран пред надлежния орган. Счита, че авторът на процесната статия се е позовал на непроверена информация и е измислил гръмко съдържание, съдържащо внушения за даване и получаване на подкуп и на несъществуващи облаги. Сочи, че не му е било предоставено право на отговор, а статията е довела до поредица от материали със сходно съдържание в редица други сайтове, национални и местни медии. Това довело до инициране на проверки спрямо ищеца, който се принудил да излезе в отпуск, с цел липса на съмнение за оказване на натиск при проверките, които приключили със становище за липса на установени нарушения в дейността на ищеца като областен управител. Целта на статията не била да информира обществото за събития или действия на областния управител, които са предмет на обществен интерес, а по-скоро имала за задача създаване на негативна обществена нагласа спрямо ищеца. Излага твърдения, че в резултат от процесната статия е претърпял неимуществени вреди, които имали сериозно отражение върху личностния и политически имидж на ищеца, били засегнати доброто му име, чест и достойнство. Изнесените в статията неверни данни го злепоставили пред неограничен кръг от хора, включително и пред служителите му, било му приписано извършването на престъпления, били предизвикани множество негативни коментари по негов адрес, което силно го разстроило. Било разколебано чувството му за самооценка, доколкото в целия си житейски и професионален път се стремил да предприема правомерни и съобразени със закона действия, започнал да изпитва смущения в съня, напрежение, гняв и неудобство от свързването на името му с клеветническите твърдения, изнесени в статията, бил му причинен стрес, потиснал се и се разстроил от незаконосъобразната намеса в личния му живо и публичното засягане на неговия личностен и професионален авторитет, чест, достойнство и добро име. Твърди, че не е преодолял причиненото му тревожно състояние, като от месец ноември 2022 г., след излизане на статията, проявил остри симптоми, характерни за генерализираното тревожно разстройство, а именно главоболие, стягане в гърдите, нарушена сърдечна дейност, придружена със замайване, световъртеж, безсъние, изпотяване, загуба на концентрация, и нетрудоспособност, постоянна тревожност, както и невъзможност за пълноценно изпълняване на ежедневните си дейности и служебни задължения. След посещение при психолог се установило, че при ищеца се наблюдава аперцептивна симптоматика, изразяваща се в когнитивни изкривявания, характерни за тревожните разстройства, започнал да приема лекарства във връзка с установената симптоматика на тревожност и тежък стрес – таблетки Алора, Небилет плюс и Вестибо. Счита, че за претърпените от него неимуществени вреди следва да отговаря именно ответникът, който имал качеството на издател на сайта, в който била публикувана процесната статия, доколкото лицето, на което било възложено от ответника да изготви материала, не предоставило обективна информация, а точно обратното – изнесеното в статията не кореспондирало с истината, било непроверено и необективно. Моли за уважаване на иска и присъждане на разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба от страна на ответника, с който оспорва предявения иск като недопустим и

неоснователен. Счита, че предпоставка за провеждането на настоящото производство е наличието на влязла в сила присъда на наказателен съд, с която да е установено извършването на престъплението клевета. Сочи, че не е направил собствени изявления по повод дейността на ищеца, а е налице журналистическо отразяване на подадения от ** до Президента сигнал с вх. № 9200506/07.11.2022 г. с посочване на източника на информацията. Поддържа, че процесната статия не съдържа клеветнически и неверни твърдения за ищеца, които да са въведени от автора на материала или редакцията на сайта. Твърди, че е извършена необходимата предварителна проверка на изложените факти и обстоятелства преди публикуването на статията. Оспорва преразказаното съдържание на сигнала да е насочено срещу честта и достойнството на ищеца, като сочи, че статията касае именно заемания от него висок обществен пост. Посочва, че е правен опит за връзка с ищеца, но същият се оказал неуспешен. Оспорва причинната връзка между претендираните за настъпили вреди и процесната статия, като сочи, че преди нейното публикуване са били налице множество други статии с подобно съдържание. Оспорва и от поведението на ответника да са произтекли вреди за ищеца. Моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правна квалификация чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД.

С определение на съда от 25.06.2023 г. като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване са отделение обстоятелствата, че на 10.11.2022 г. на страницата на електронния сайт на ответника ** е публикувана статия със заглавие „Шокиращ сигнал до Р. Р.: Областният на *** взима по 100 бона на месец рушвет от контрабандисти на парфюми (документи)“ и с подзаглавие „Губернаторът М. А. закриля трафика на аромати – менте от ***. Схемата ощетява бюджета със 17 милиона лева месечно.“, както и, че [фирма] е издател на електронния сайт ** към м.11.2022 г.

Представен е препис публикувана на интернет страницата rik.bg статия от 12.11.2022 г. със заглавие „ИЗВЪНРЕДНО! Президентството се тресе след шокиращ сигнал за областния управител на ***! М. А. уличен в огромна далавера, прибирал по 100 бона на месец рушвет от контрабандисти на парфюми.“, както и на публикувана на интернет страницата ** статия от 11.11.2022 г. със заглавие „Срещу 100 бона на месец, М. А. покровителствал контрабанден канал.“ Представен е и препис от статия, публикувана на 16.11.2022 г. на страница с електронен адрес *** със заглавие „5 млн. печалба: Областният управител и деребей на *** закриля контрабанда през границата срещу 100 бона на месец – Новините Днес иска пълна проверка за М. А.“

Представени са три броя заявления от М. В. А., отправени до Администрацията на Министерски съвет, с които се иска да му бъде разрешено да ползва платен годишен отпуск за дните от 25.11.2022 г. до 02.12.2022 г., включително, от 05.12.2022 г. до 07.12.2022 г., включително и от 05.12.2022 г. до 09.12.2022 г. включително.

Видно от амбулаторен лист № 22348806B46A от 14.12.2022 г. на ищеца е била поставена диагноза други реакции на тежък стрес, с придружаващо главоболие, като му е била изписана терапия с медик.ти „Алора“, „Небилет плюс“ и „Вестибо“.

От обявление от 22.03.2023 г., поместено на интернет страницата на Министерство на икономиката и индустрията се установява, че М. А. е назначен за съветник в Министерство на икономиката и индустрията.

По делото е приет като писмено доказателство и препис от съобщение за извършено престъпление по смисъла на чл. 209 НПК от *** и по-конкретно от Г. В. З., който има за свой адресат Р. Р. – президент на Република България. Върху първата страница на

съобщението е приложена бележка с посочен номер 92-00-506 и дата 07.11.2022 г., като не се чете името на държавния орган, в който последното е депозирано. На последната страница от посоченото съобщение липсва подпис на подателя. В текста на същото се съдържа сигнал за корупция (по думите на неустановения поради липса на подпис автор), според който се извършват действия по организиране и протектиране на контрабанден канал за акцизни и маркови стоки през ГКПП – „Капитан Андреево“ от лицето М. В. А. – Областен управител на област ***.

От постъпило писмо от Агенция „Митници“ се установява, че към 10.11.2022 г. П. В. С. е заемал длъжността „старши инспектор в ТД на АМ“ с определено място на работа в Митническо бюро Нефтохимически комбинат, ТД на Митница „***“ и приложена длъжностна характеристика на лицето, като последното е било подчинено на началника на митническото бюро в Митническо бюро Нефтохимически комбинат, ТД на Митница „***“, която длъжност към посочената дата е заемана от С. К. М.. В писмото се посочва още, че към процесната дата на публикуване на статията на интернет страницата на ответника във ведомството не работи лице с имена Д. Г..

По делото е постъпило писмо от Министерство на вътрешните работи, ОД на МВР – ***, в което е посочено, че ДП № 168/22.10.2022 г. и ДП № 169/22.10.2022 г. по описа на ОДМВР – *** са все още в досъдебната си фаза и се водят срещу неизвестен извършител. От представена справка от Национална следствена служба се установява, че спрямо ищеца не са налице данни за образувани и неприключени наказателни производства. В Централизираната информационна система на следствените служби има данни за двете посочени по-горе досъдебни производства, които са образувани по повод престъпление по чл. 172б, ал. 1 НК.

По делото е проведен разпит на свидетелката А. С. Я. от който се установява, че Я. познава ищеца от около 10 години, а към месец ноември 2022 г. последната е заемала длъжността „експерт връзки с обществеността“ в Областна администрация – ***, като в същото време ищецът бил Областен управител на област **. Твърди, че знае за процесната статия, като на ищеца не било дадено право на отговор и трябвало да се изготви становище по темата. Сочи, че след публикуването на статията, тя била препечатана множество пъти в различни други медии, започнали да постъпват телефонни обаждания от журналисти, които били доста агресивни. В деня на публикуване на статията, ищецът проявил необичайно за него поведение, чувствал се доста зле, страдал от силно главоболие, бил почервенял, много разстроен и притеснен, тъй като името му било очернено. Преди да излезе в отпуск ищецът се изглеждал напрегнат, когато идвал на работа не бил деен, чувствал се зле, почти не се хранел. Ищецът споделил на свидетелката, че публикацията се е отразила на репутацията му и представлявала тенденциозна атака, за да бъде очернено името му. Според свидетелката ищецът се ползва с добро име в обществото, винаги е помагал на хората с каквото може и е обрънат към обществеността. При последния разговор на свидетелката с ищеца, той ѝ се сторил по-унил, а не човек с настроение, какъвто е бил преди статията. Публикацията се отразила на ищеца и в кариерно отношение – той вече не заемал публичен пост, а се занимавал с частен бизнес, като заради изнесените в статията неверни данни се отказал от намерението си да се кандидатира отново за публична длъжност.

От разпита на свидетеля М. Г. У. се установява, че с ищеца се познават повече от 25 години, като са били в един екип в Областна администрация – ** в четири служебни правителства – ищецът е бил Областен управител, а свидетелят е бил негов заместник. Такива били отношенията между тях и към месец ноември 2022 г., когато била публикувана и процесната статия, като на следващия ден материалът започнал да се препечатва и в множество други електронни медии. Свидателят сочи, че след излизането на статия в публичното пространство психическото състояние на ищеца се влошило, притеснил се много, започнал да осъзнава мащабите на медийните атаки срещу него, оплаквал се от

високо кръвно, от безсъние, излезли му херпеси, ходил на прегледи. В даден момент ищецът преценил, че нивата на стрес му пречат да изпълнява достатъчно добре професионалните му задължения, поради което излязъл в отпуск, а свидетелят У. го замествал. Ищецът смятал, че медийната атака срещу него била по повод неговите служебни действия на процесния граничен пункт и имала за цел да бъде отстранен и да не си свърши работата, което и се случило – наложило му се да заеме друг пост през м. март 2022 г. и да напусне заеманата длъжност на Областен управител. Свидетелят посочва, че ищецът е лице, което е заемало обществени постове през целия си професионален път, градил е цял живот името си, което било смачкано за няколко месеца, а репутацията му била сериозно засегната. В резултат от статията по отношение на ищеца имало нападки, шеги и подмятания в града и името на А. още не било изчистено. Публикацията повлияла и на планове на ищеца за продължаване на политическата му кариера, като след изнесеното в публичното пространство, той се отказал да се кандидатира за кмет на гр. ***. Свидетелят отрича да е виждал митнически служители с имена Д. Г. и П. С. в Областна администрация – ***, както и да е чувал същите да са посещавали кабинета на ищеца. Сочи, че е имало и други публикации против ищеца, но в тях не са излагани твърдения за корупционни сигнали или корупционни схеми. Твърди, че във връзка със сигнала била назначена проверка, за която не знае дали е приключила. Посочва, че действията на ищеца по отношение на конкретния граничен пункт, били във връзка със задълженията му в качеството на областен управител.

Основателността на предявения иск се предпоставя от установяването от страна на ищеца на всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно, че ответникът с конкретните си противоправни действия - с публикуването на материалите без проверяване на тяхната достоверност, му е причинил неимуществени вреди и какви точно, причинно-следствената връзка между поведението на ответника и причинените неимуществени вреди, както и конкретния размер на неимуществените вреди. Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 ЗЗД), като в тежест на ответника е при оспорване да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на делинквента.

За да се установи наличието на противоправно деяние е необходимо да се установи нарушение на нормативно установено задължение. На първо място предмет на разглеждане в настоящото производство е дали конкретно посочените в исковата молба действия на ответника се характеризират с противоправност. За да се формира категоричен извод в тази насока следва да се изследват относимите към случая наказателни състави и да се установи дали те са се осъществили в разглеждания казус, като в случай, че се установи поведение, покриващо състав на престъпление, то неминуемо ще се докаже наличие на противоправно деяние. Съставите на обидата и клеветата се осъществяват чрез различни изпълнителни деяния, като именно деянието, се приема в практиката като един от разграничителните критерии между тях.

Посегателството при обидата се изразява в казване или извършване на нещо унизително за честта и достойнството на другото в негово присъствие, т. е. само чрез действие. В закона не се посочва конкретно по какъв начин следва да е отправена обидата. Това може да стане чрез думи - епитети, ругатни, сравнения, квалификации, или действия - жестове, мимики и др., които са унизителни за пострадалия.

Клеветата, за разлика от обидата, се извършва като се разгласи неистинско позорно обстоятелство за другото или му се припише неизвършено престъпление. Под "разгласяване" в практиката се разбира довеждане до знанието на трето лице на неистинските позорни факти или обстоятелства, отнасящи се до личността на пострадалия, като деянието би било съставомерно и когато тези факти се изнасят като слух или съмнение. Позорното обстоятелство е твърдение за наличието на определен факт за пострадалия, който да е от естество да накърни доброто му име в обществото.

В този смисъл твърдението трябва да е ясно и да съдържа информация, която да бъде поднесена от разгласяващия като сигурно, несъмнено знание за съдържащите се в нея факти, т. е. необходимо е разгласяващото лице да съобщи свои твърдения, такива, които изхождат лично от него и зад които застава с думите си, претендирайки, че знае, че тези обстоятелства са безспорен факт. В този смисъл предмет на клеветата могат да бъдат само факти, но не и субективната интерпретация на тези факти. За разлика от обидата, за съставомерността на клеветата, е без значение дали засегнатият е узнал, или не, клеветническите твърдения спрямо него. В случая деянието е довършено, когато тези твърдения са възприети, узнали от трето лице или от повече лица. За да е съставомерно деянието е необходимо, разгласените факти обстоятелства, освен позорящи, да бъдат и неистински, в противен случай, деецът няма да носи наказателна отговорност.

И обидата и клеветата са умишлени деяния, като при обидата е необходимо деецът да съзнава, че казаните от него думи или извършените действия са обидни, унижителни за лицето, да съзнава, че те могат да бъдат възприети от това лице, като цели това или му е безразлично. Клеветата е възможна както при пряк, така и при евентуален умисъл, като се приема, че при прекия умисъл деецът не е необходимо да е съзнавал неистинността на позорните обстоятелства.

С разпоредбите на чл. 39 - 41 от Конституцията на Република България се уреждат права и свободи на гражданите, всяко от които е конституционно гарантирано и се ползва с еднаква тежест спрямо останалите. Възможната колизия на прокламирани права - в случая между свободата на словото от една страна и засягане, чрез упражняването на правата и доброто име на гражданите, от друга страна, е уредена с чл. 39, ал. 2 и чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Република България. С посочените разпоредби изрично е предвидено, че свободата на словото не е абсолютна, а се разпростира до пределите, след които вече се засягат други конституционно защитени ценности-какви са правата и доброто име на гражданите. Прокламираната с чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България свобода на печата и другите средства за масова информация е свързана с правото на личността и на социалната общност да бъдат информирани по представляващи интерес въпроси. Въпреки това нейното съдържание не включва предоставена възможност за разпространяване на неверни данни, нито на данни с негативен подтекст, засягащи лични граждански и човешки права. Въпросът за баланса на посочените конституционно защитени ценности се решава конкретно въз основа на обстоятелствата на всеки отделен случай. За преценка основателността на исковата претенция, съдът следва да съобрази доводите относно разграничение на изнесената информация като факт или мнение. При спор за причинени вреди от изнесена в публичното пространство информация, съдът е длъжен да съобрази, че на проверка за истинност подлежат фактическите твърдения, те могат да ангажират деликтната отговорност на разпространилото ги лице само ако са неверни и позорят адресата. Оценките /мненията/ не подлежат на проверка за вярност, тъй като не представляват конкретни факти от обективната действителност. Те могат да ангажират отговорност само ако представляват обида.

В настоящия случай няма съмнение, че в процесната статия, публикувана на 10.11.2022 г. на интернет страницата **, със заглавие „Шокиращ сигнал до Р. Р.: Областният на *** взима по 100 бона на месец рушвет от контрабандисти на парфюми (документи)“ и с подзаглавие „Губернаторът М. А. закриля трафика на аромати – менте от ***. Схемата ощетява бюджета със 17 милиона лева месечно.“, се съдържат твърденията посочени в исковата молба, които са разпространени именно като клеветнически, позорящи личността на ищеца. По отношение заявените в нея обстоятелства, че ищецът получава колосален рушвет от по 100 000 лв. всеки месец, като „прибирал“ тези пари за „чадъра“, който „опънал над местната мафия, занимаваща се с нелегален внос на аромати“ и че „Ангажирания за въпросните отчисления е потвърден при среща с останалите босове на канала. Тя се провежда в сградата на областната управа, а на нея присъстват и двамата митничари Д. Г. и

П. С.“, настоящият състав приема да е налице изявление за осъществени факти, подлежащи на проверка за вярност. Също така в останалата част от статията се съдържат още клеветнически твърдения, тъй като на ищеца се приписват позорящи неговото име в обществото факти, а именно, че ищецът има ролята на „чадър“ на мафията, като използва положението си, за да следи чрез свои хора в МВР за евентуални разследвания спрямо каналите и да предупреждава организаторите в случай на започване на полицейски действия, като за тези свои действия ищецът получавал имуществени облаги в значителни размери, подробно описани в статията. От събраните по делото доказателства не се установява истинността на твърдените факти в това число и от представените писмени доказателства от страна на ответника. В случая, единственото обстоятелство, което се потвърждава напълно, е че ищецът заема посочения и в статията пост към датата на публикуването на същата, а именно Областен управител на област ***. От представеното по делото писмо от Агенция „Митници“ се установява, че към 10.11.2022 г. действително П. В. С. е заемал длъжността „старши инспектор в ТД на АМ“ с определено място на работа в Митническо бюро Нефтохимически комбинат, ТД на Митница „***“, като последното лице е било пряко подчинено на началника на митническото бюро в Митническо бюро Нефтохимически комбинат, ТД на Митница „***“, която длъжност към посочената дата е заемана от С. К. М., а не от ищеца, в чиито правомощия не се намира такова, което да му позволява да дава каквито и да било заповеди на С.. Не се доказва към датата на излизане на статията в Агенция „Митници“ да е бил назначен служител с имена Д. Г., както и сочените за митничари лица да са осъществявали срещи с ищеца в сградата на Областна администрация – ***. В случая посредством процесните клеветнически твърдения, уронващи достойнството на ищеца, се изгражда линия на интерпретиране на фактите по отношение на дейността на ищеца в качеството му на областен управител, с която се внушава, че същият използва служебното си положение, за да извършва незаконни действия по прикриване на незаконни канали за внос на парфюми със съмнително качество, в замяна на които действия получава големи парични суми, които не му се следват. Недоказването на истинността на изложените в процесната статия твърдения за прикриване на контрабандни канали, оказване на натиск на служители от МВР и получаване на значителни суми като заплащане за посоченото, имат характер на клевета, разпространена по адрес на ищеца, с приписване на неистинско позорно за личността му обстоятелство. Следва да се посочи, че действително предметът на статията представлява важна за обществото тема, но следва да се приеме, че използваните изрази и квалификации не допринасят за обективно осветляване на фактите по този въпрос, а към принизяване честта на ищеца и създаването на неприятен за обществото облик.

Съгласно разясненията, дадени с решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр. д. № 1486/2011 г., на ВКС, ГК, IV ГО, неблагоприятните за друго факти трябва да бъдат проверени от журналиста, преди да ги разпространи. Правни норми за начина, по който тази проверка следва да се извърши, липсват. Утвърдено е схващането, че за изнесените факти журналистът трябва да е получил потвърждение поне от два независими източника. Правното значение на добросъвестната проверка се проявява тогава, когато въпреки извършването, фактите се окажат неверни. В този случай, ако проверката действително е добросъвестна, се изключва вината и журналистът не отговаря за вредите, причинени от противоправното му деяние. Ако източникът на информация е посочен, цитиран е или се възпроизвеждат точно изнесените от него твърдения, т. е. авторът на статията не е излязъл извън рамките на предоставената му информация, той нито дължи проверка на казаното от третото лице /защото преразказва казаното от него/, нито отговаря за верността на твърденията на последния. С други думи, ако съдържанието на текста насочва към извод, че твърденията изхождат от други лица, които са посочени в статията и в текста коректно е предадена дадената от тях информация, авторът, респ. издателят, не отговаря за препредадена информация. Следователно, няма как да бъде направена преценка относно

коректността на препредаденото твърдение, ако не са посочени лицата, на които авторът се позовава или не е осигурен достъп до тяхното изявление под някаква форма. Когато обаче информацията е представена като преразказана, без да е посочен източникът /авторът на изявленията/ или пък е представена като изходяща от трето лице, без в действителност то да я е предоставило на конкретния журналист или издател, именно последните отговарят за верността като за собствени изявления, какъвто е настоящият случай. В разглеждания случай ответникът е ангажирал писмени доказателства, от които се установява, че изнесените в статията данни са по повод сигнал от гражданското сдружение **. В статията обаче сигналът не е възпроизведен дословно, а е допусната интерпретация на някои факти, дописани са подробности от разговори, които липсват в сигнала, посочено е, че срещата с „двата митничари“ е проведена в сградата на Областната администрация в гр. ***, а не както е посочено в сигнала, че това е станало в частния офис на ищеца. Ето защо е било необходимо преди изготвяне на журналистическия материал да се извърши необходимата проверка относно достоверността на изнесените твърдения. Настоящият състав намира, че в случая независимо, че статията се позовава на подадения от процесното гражданско сдружение сигнал, доколкото същата не се придържа стриктно към посочените в сигнала твърдения, ответникът не е бил освободен от задължението за провеждане на добросъвестното журналистическо разследване при разпространение на конкретни неверни факти. Съобразно изложеното, съдът намира да е налице осъществено противоправно деяние, вследствие на което да се ангажира деликатната отговорност на ответника.

Установи се, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в повишен стрес, тревожност, главоболие, световъртеж, невъзможност за концентриране, невъзможност за осъществяване на ежедневни дейности и професионални задължения, доказани с изслушаните по делото показания на свидетелите Я. и У., както и причинно-следствената връзка между деянието на ответника и претърпените неимуществени вреди. По отношение на ищеца се установява, че претърпените от същия неимуществени вреди, които са в резултат на деянието на ответника се изразяват в притеснения за това, как изнесените в публичното пространство неверни данни ще се отразят на градената с години от него репутация, на последващите му професионални начинания, както и на доброто му име, с което се установи да се е ползвал в обществото. В случая съдът намира, че по делото не е доказано влошеното здравословно състояние на ищеца да е в пряка причинно-следствена връзка с процесната статия. Действително по делото и свидетелката Я.а посочва, че ищецът започнал да има промени в кръвното налягане, а свидетелят У. посочва, че ищецът ходил на прегледи при медицински специалисти, като не посочва при какви точно и какъв е бил резултатът от тях, но по делото по никакъв начин не се установява, че тези промени са в причинно-следствена връзка с процесната статия, не са установени и конкретни болестни страдания. Аналогична е ситуацията и с промени в психическото състояние на този ищец свързани с причинено безсъние, за което не са налични и каквито и да било данни по делото.

Следва да се отбележи и че от приетите по делото писмени доказателства се установи, че действително са били образувани две досъдебни производства за извършени престъпления по чл. 172б, ал. 1 НК, макар и да не се установява, че последните са именно по повод проявено противоправно поведение от страна на ищеца, имащо характер на престъпление по действащото законодателство.

По делото не беше оборена от страна на ответника и презумпцията предвидена в чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, поради което деянието се явява извършено виновно. По изложените съображения, съдът счита, че са налице предпоставките на чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД за ангажиране на гаранционно – обезпечителната отговорност на ответника.

С оглед изложеното съгласно чл. 51, вр. чл. 52 от ЗЗД на увреденото лице се дължи обезщетение за причинените от деянието неимуществени вреди. Съгласно Постановление № 4 от 23.12.1968 г., Пленума на ВС размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се

определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД обаче не е абстрактно понятие, то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. При определяне на същите, съдът съобрази характера на причинените увреждания, възрастта на пострадалото лице, негативното отражение на извършеното в резултат от извършения деликт, големия кръг от хора, достояние на които е станала публикацията в електронната медия, общественото му положение, и не на последно място социално-икономическите условия в страната.

На първо място следва да се има предвид, че към датата на увреждането ищецът е активна публична личност, поради което е изложен на по-засилено обществено внимание и медиен интерес и границите на критиката по отношение на него следва да е по-широка отколкото по отношение на частните лица. В качеството си на такава публична личност същият е обект на множество критични анализи и негативни публикации, поради което неминуемо попада в полезрението на обществото, поради което трябва да е психически подготвен да отстоява своите принципи дори в една враждебна медийна среда. При преценката относно справедливото обезщетение съдът съобрази, че позорната информация е изнасяна и достигнала до широк кръг от хора чрез публикация в електронно издание. Също така следва да се вземе предвид и наличието на множество публикации в други медии, следващи по време процесната, но с идентично съдържание и позоваващи се на изнесената в процесната статия информация. Обезщетението за понесените неимуществени вреди следва да се определи и като се вземе предвид характерът на доказаните причинени неимуществени вреди, претърпени конкретно от ищеца. Не на последно място обезщетението е съобразено и със социално-икономическите условия в страна, както при причиняване на вредите, така и при постановяване на настоящето решение, като настоящият състав приема, че обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 2500 лв. по отношение на ищеца е в състояние да обезщети понесените от него в резултат от поведението на ответника неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на авторитета и на доброто му име, доколкото тези вреди изобщо подлежат на точна и адекватна парична оценка. Също така следва да бъде посочено, че самото осъждане по своята същност има също ефекта на репарация за причиненото неимуществено увреждане. По този начин ищецът получава пълна реабилитация на доброто си име пред обществото, което с присъждане на определена парична сума не би могло да бъде постигнато и би могло дори да се стигне до неоснователно обогатяване, каквато не е и целта на закона.

Предвид гореизложеното предявеният иск за неимуществени вреди следва да бъде уважен до размера от 2500 лв., като в останалата си част до пълния претендиран размер от 10000 лв., искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски имат и двете страни.

Ищецът има право на разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК съразмерно с уважената част от иска. Ищецът доказва направата на разноски в настоящото производство в общ размер от 2525 лв., от които 400 лв. за заплатена ДТ, 5 лв. за ДТ за издаване на съдебно удостоверение, 200 лв. за депозити за разпит на двама свидетели и 1920 лв. с ДДС за заплатено адвокатско възнаграждение, от които по съразмерност, съобразно уважената част от иска на ищеца се следват разноски в размер от 631.25 лв.

Ответникът не претендира и не доказва извършването на разноски в настоящото производство, поради което и такива не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в [адрес] да заплати на М. В. А., с ЕГН ***** и адрес в [адрес] на основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата от **2 500 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие от изнесени клеветнически твърдения в статия със заглавие: „Шокиращ сигнал до Р. Р.: Областният на *** взима по 100 бона на месец рушвет от контрабандисти на парфюми (документи)“ и с подзаглавие „Губернаторът М. А. закриля трафика на аромати – менте от ***. Схемата ощетява бюджета със 17 милиона лева месечно.“, публикувана на 10.11.2022 г. в уебсайт ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането – 10.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер над присъдената сума от 2 500 лв. до 10 000 лв.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в [адрес] да заплати на М. В. А., с ЕГН ***** и адрес в [адрес], на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **631.25 лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____